

TIPY V ZAHRANIČÍ
THE WALL STREET JOURNAL EUROPE

in.ihned.cz/tipyvzahr

AMSTERDAM
Festival

Nejstarší amsterdamský park Vondelpark se stal až do 28. srpna místem uměleckého festivalu, který nabízí jazzové a popové koncerty i koncerty vážné hudby a world music, stejně tak jako divadelní představení pouličních komediantů a kabaretních umělců.

www.openluchttheater.nl

ATÉNY
Videografika

Na dvě části je rozdělena nová rozsáhlá výstava sbírky video-umění z National Museum of Contemporary Art v aténské School of Fine Arts. Návštěvníci na ní zhlédnou mimo jiné dílo například Josepha Beuyse, Jeana-Luca Godarda či Billa Violy. První část potrvá do 4. září, druhá část expozice pak bude přístupná od 3. října do konce roku.

www.emst.gr

EDINBURGH**Henri Cartier-Bresson**

Retrospektivní výstavu prací slavného francouzského fotografa Henriho Cartiera-Bressona

na uspořádala edinburská The Dean Galleri, Paolozzi Gift. Expozici zorganizovala Nadace Cartier-Bressona v Paříži. K vidění je zhruba 200 snímků. Cartier-Bresson byl na začátku své tvorby inspirován surrealismem. Od 50. let minulého století už patřil k nejvýznamějším fotografům světa. Výstava potrvá do 23. října.

www.nationalgalleries.org

FRANKFURT**Fantastický svět loutek**

V mnoha ukázkách představuje frankfurtské Deutsches Filmmuseum stoletou historii lout-

kového filmu. Návštěvníci si mohou také osobně vyzkoušet vytvořit vlastní loutkový film v malém animačním studiu. Výstava potrvá do 16. října.

www.deutsches-filmmuseum.de

KODAŇ**Matisse – nový život**

Výstava v kodaňském Louisiana Museum of Modern Art představuje pozdní práce slavného francouzského malíře Henriho Matisse, které vytvořil od roku 1941 až do své smrti v roce 1954. Toto období umělec nazýval „druhým životem“. Výstava potrvá do 4. prosince.

www.louisiana.dk

MILÁNO**Italská dvojité vize**

Zajímavou výstavu nabízí svým návštěvníkům milánské Palazzo Reale. Expozice představuje různé aspekty a místa v Itálii z pohledu vždy jednoho italského a jednoho zahraničního fotografa. Výstava potrvá do 25. září.

www.comune.milano.it

ŘÍM**Fernando Botero**

Posledními patnácti lety tvorby Fernanda Botera se zabývá výstava v římském Museo Nazionale di Palazzo Venezia. Vystaveno je asi 170 maleb, kreseb a soch od tohoto předního kolumbijského umělce. K vidění budou do 25. září.

SEVILLA**Edward S. Curtis**

Tricet let poznával Edward S. Curtis (1868 – 1952) život amerických indiánů kmene Navajo a Apačů. Jejich rituály a každodenní život zaznamenával fotoaparátem. Na výstavě v sevillské Casa de la Provincia je k vidění zhruba 80 jeho snímků do 28. srpna.

VÝSTAVA V BRUSELU**Belgie odhalila kousek vlastní koloniální historie**

Trošku stydlivého světla vrhla Belgie na vlastní dějiny koloniální mocnosti. Výstava v Královském muzeu střední Afriky v Bruselu vůbec poprvé pro belgické publikum otevřela témata vyvražďování, ponižování a vykořisťování místního obyvatelstva v belgickém Kongu. Byla uspořádána k letošnímu 175. výročí vzniku belgického království a od února ji už vidělo 100 tisíc lidí. Tento nebyvalý zájem svědčí mimo jiné o značné nevědomosti Belgičanů o této krátké, leč významné etapě vlastních dějin.

„Vlastnictví“ Konga v období 1885 – 1960 se stalo jedním ze základů prosperity země, která se stala v první polovině minulého století navzdory své malé rozloze jedním z průmyslových gigantů kontinentu. Výstava zachycuje napřed období do roku 1906, kdy Nezávislý stát Kongo byl vlastně osobním majetkem krále Leopolda II. Právě v této době docházelo k nejhorším excesům; zahraniční prameny neváhají psát o genocidě. Autoři expozice polemizují s názorem, že v letech 1890 – 1910 se počet obyvatel kvůli řádění kolonizátorů zmenšil o polovinu, z 20 na deset miliónů. Zpochybňují tato čísla a tvrdí, že obvinění z genocidy „nespočívá na žádných vědeckých základech“. Návštěvníci mohou nicméně vidět staré fotografie lidí s usekanými nohama

a rukama, což byly běžné tresty, či realisticky vyvedené plátno zobrazující bičování statného domorodce, pojaté jako žánrový obrázek z exotické Afriky. Dovědí se, že nucená těžba přírodního kaučuku vedla na přelomu 19. a 20. století k nuceným masovým přesunům obyvatelstva a skutečnému otrokářskému řá-

dění. Belgické počínání vyvolalo už tehdy tak silný mezinárodní odpor, že byl Brusel nucen ukončit existenci „nezávislého státu“ a učinit z Konga v roce 1906 regulérní kolonii. O „přehmatech“ předchozího období bylo desetiletí zakázáno mluvit a psát. Na zárodky jakés takés demokracie si však Kongo muselo počkat až na období po roce 1945.

Belgický pavilón na bruselské Světové výstavě roku 1958 předváděl v superlativě harmonické soužití domácích a konžských „Belgičanů“. Nikoho ani ve snu nenapadlo, líčí expozice, že za pouhé dva roky se bude kolonie v chaosu od mateřské země osamostatňovat. Ani tehdy však nesneslo Kongo srovnání s většinou ostatních kolonií v Africe. Zajisté, Belgie se mohla chlubit gramotností 40 procent tamních obyvatel, v okamžiku nezávislosti však existovalo jen všeho všudy 29 Konžanů s vysokoškolským diplomem. Na rozdíl od Francie či Británie si Belgie nikdy nepotrpěla na výchovu místních elit, naopak udržovala do poslední chvíle přísnou hierarchii a segregaci. Výstava už nezachycuje roli Belgičanů v popravě prvního prezidenta Patrice Lumumby, krutou vládu jeho nástupce Mobutua Sese Seka ani občanskou válku, která zemí zmítá od jeho smrti. Zvláštní vztah ke Kongu však trvá, o čemž svědčí nejen významná ekonomická a politická pomoc Bruselu, ale i zájem lidí o samotnou výstavu – podle tiskového sdělení jich na ni chodí tisíce. Do návštěvní knihy jeden z nich napsal: „Poprvé jsem se dověděl, jak to bylo. Nebo skoro.“ Výstava potrvá do 9. října.

www.africamuseum.be

www.congo2005.be